

Un pobre home

Marçal Sintès

Bon llibre el d'Enric Vila sobre la vida de Lluís Companys. No és aquesta obra, editada per L'Esfera dels Llibres, ni ho vol tampoc, una aportació de tipus acadèmic o erudit, sinó res més però també res menys que una interpretació, i com a tal funciona, i tant si funciona. Una interpretació i, en conseqüència, una reflexió sobre el país i el president màrtir, i alhora sobre la història, la política i fins la condició humana. Empès per un afany envejable, Vila s'abraona sense por i amb bona ploma sobre un dels mites forjats per l'antifranquisme, mites que continuen sent moneda corrent en els nostres dies. Es tracta d'uns mites tal vegada útils per mantenir la flama resistencial i per combatre la dictadura, però que avui, li sembla a l'autor, i a mi amb ell, ja no té sentit continuar venerant. És més, cada vegada resulten un last més pesant i entorpidor. Aquesta aposta a favor de la veritat és tan explícita que s'enfila fins al títol de l'obra: *Lluís Companys. La veritat no necessita màrtirs*. Potser no hi ha manera de saber si la veritat existeix, però el que és segur és que mai no és senzilla, sinó sempre complexa, amb capes infinites i acumulació de plecs, ve a dir-nos Enric Vila. El Lluís Companys que ell ens presenta té defectes i virtuts: és un home a remolc dels esdeveniments, insegur, maníasser, poc preparat, somiatruïtes, però també llest, infeliç, fràgil anímicament i valent. Un pobre home a qui el traço de president de Catalunya –molt més encara en les tempestuoses i enverinades circumstàncies que li va tocar de viure– li venia molt gran.

m.sintes@hotmail.com